కప్పడాలు

ప్రేమ కథలన్నీ ఒకేలాగా ముగుస్తాయని నాదో థీరీ - ప్రేమ, పెళ్ళికి దారి తీస్తే పెళ్ళయ్యాకా ఏడుస్తారు. పెళ్ళి కాకపోతే దేవదాసులై ఏడుస్తారు. ఏడుపు మాత్రం తప్పదు. మొదటి దానికి నేనూ, రెండోదానికి మా గన్నూ ఉదాహరణ. నేను ఎందుకు, ఎలా ఏడుస్తున్నానో చెప్పను. ఎందుకంటే ఇది నా కథ కాదు, గన్ కథ.

గన్ అసలుపేరు పి.యస్. గణేశ్. వాడి అమెరికన్ బాసులకి పలకడం కష్టమయ్యో, లేక ఫాస్ట్ గన్ లాంటి మనవాడి ప్రతాపం చూసో, గన్ అని పిలవడం మొదలుపెట్టారు. చివరకి ఆ పేరే స్థిరపడిపోయింది.

గన్ చదువంతా ఢిల్లీలోనే. ఆ తర్వాత ఐ.ఐ.యమ్ అహ్మదాబాద్‌లో ఎంబిఏ పూర్తి చేశాక కేంపస్ సెలక్షన్ ఏదో కంపెనీలో అయింది. కానీ, ఎందుకనో చేరలేదు. ఈ లోగా ఎవరి పెళ్ళికో హైద్రాబాద్ వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. అక్కడ చూశాడు మాలతిని - లవ్ ఎట్ ఫస్ట్ సైట్. మాలతి కూడా గన్ అంటే ఇష్టపడింది. వాళ్ళ అసలూరు విశాఖపట్టణంట, నెల్లూరు దగ్గర ఎక్కడో సెటిలయ్యారట. మాలతి మనసు తెలుసుకున్న వెంటనే మరి ఆలస్యం చెయ్యకుండా - మావగారికి - అంటే మాలతి నాన్నగారికి ఎటాకిచ్చి, పెళ్ళి ప్రస్తావన తెచ్చాడు. ఆయనకీ గన్ నచ్చాడు.

'అంతా బాగానే ఉంది. నువ్వు ప్రయోజకుడివి అనిపించుకో. అప్పుడు అమ్మాయినిచ్చి పెళ్ళి చేస్తాను. ఎంబీయేకేవుంది? ఈ రోజుల్లో ప్రతీవాడికీ ఏదో డిగ్రీ తోక ఉంటూనే ఉంది. నాకు ఏ డిగ్రీ లేదు. కానీ, రెండుచేతులా సంపాదిస్తున్నాను. తోకలు కాదు, ప్రయోజకత్వం కావాలి' అన్నారాయన గన్‌తో.

ఆయన మాటలకి గన్ కొంచెం చిన్నబుచ్చుకున్నా, 'ఓ.కే. నాకు ఓ ఏడాది గడువివ్వండి. నేనేమిటో మీకు తెలుస్తుంది. అంతవరకూ మాలతికి పెళ్ళి చెయ్యొద్దు' అన్నాడు.

'చెయ్యను. ప్రయోజకుడివి అనిపించుకురా. కాళ్ళు కడిగి కన్యాదానం చేస్తా' అని వెన్ను తట్టి పంపించేశారాయన.

హైదరాబాద్ నుంచి ఢిల్లీ వచ్చాకా ఇదంతా హుషారుగా, మైకంలో ఉండి మాట్లాడు తున్నట్టు చెప్పాడు.

ఆ వెలిగిపోయే కళ్ళూ, శూన్యంలోకి ఆ చూపులూ, క్షణం ఆగకుండా ఆ అమ్మాయి గురించి కబుర్లు - ఈ జబ్బు లక్షణాలు నాకు బాగా తెలుసు.

నేను నిట్టూర్చి, 'మావగారేంజేస్తారు?' అనడిగాను.

'మావగారెవరు?'

'నీ ప్రేయసి తండ్రి'

'ఆయనేం జేస్తుంటే నాకెందుకు?'

'అమ్మాయి వెనకాల అత్తమామలు, మరదళ్ళు, బావమరుదులు, ఓ పెద్ద పటాలం ఉంటుంది. అమ్మాయి మెడలో తాళి కట్టగానే ఈ సైన్యం నీ నెత్తికెక్కుతుంది. మా మావగారు నన్ను ఎలా వేపించుకు తింటున్నాడో చూశావుకదా' అన్నాను, 'ఇల్లరికం' వచ్చిన మావ గుర్తుకొచ్చి.

'అవునూ, ఇలా అంటున్నానని ఏవనుకోకు. మీ మావ తల్కటోరా గార్డెన్సులోనూ, బిర్లా మందిర్ దగ్గరా, అందరి ముందరా చెయ్యి చాస్తూ అలా తిరుగుతున్నాడేవిటి? నువ్వు సరిగా చూసుకోవటం లేదా? తప్పు కాదూ? నీకోసం ఓ అమ్మాయిని కని, పెంచి పెద్ద చేసినాయన రుణం ఏవిస్తే తీరుతుంది,' అన్నాడు గన్ నన్ను మందలిస్తూ.

ఇరవై నాలుగు గంటలూ టీవీ ముందు కూర్చుని, కుడి చెయ్యి చాచి రిమోట్ కంట్రోలుతో ఛానల్సు మారుస్తూ మారుస్తూ, మా మావగారి చెయ్యి అలాగే బిగుసుకు పోయింది. గన్‌లాంటి వాళ్ళు ఆయన అడుక్కుంటున్నాడని అపార్థం చేసుకున్నారంటే చేసుకోరా? నాకు అయిదారు వేలు చమురు వదిలాక ఆయన చెయ్యి సరి అయింది. ఈ లోగా తన చెయ్యి నయమైతే నేను గుండు కొట్టించుకుంటానని ఆయన తిరుపతి మొక్కు మొక్కుకున్నాడట. ఇప్పుడు నేను ఏడుకొండలూ నడిచి ఎక్కి, గుండు కొట్టించుకుని ఆయన రుణం తీర్చుకోవాలి....

'మా మావ సంగతి గుర్తు చేసి నా మనసు పాడుచెయ్యకు. మీ మావేం చేస్తున్నాడో అడగలేదా?'

'మీ నాన్నేం చేస్తాడు? ఎంత సంపాదిస్తాడు? ఎంత ఆస్తుంది?' - ఇవన్నీ అడిగితే మాలతి ఏవనుకుంటుంది? ఆయనకి కాఫీ హోటలో, బట్టల కొట్టో ఏదో ఉందనుకుంటా. ఆయన కోటీశ్వరుడైనా, కానీ లేని వాడైనా నాకు అక్కర్లేదు. మాలతి మంచి మనసు, ప్రేమించే హృదయం - ఆ రెండూ చాలు....' అన్నాడు మళ్ళీ మెరిసిపోయే కళ్ళతో.

ప్రేమలో పడ్డవాళ్ళు చాలా విచిత్రంగా ప్రవర్తిస్తుంటారు. చిత్రవేవిటంటే, అలా విచిత్రంగా ప్రవర్తిస్తున్న సంగతి లోకవంతకీ తెలిసినా వాళ్ళకు తెలియదు. అంచేతే కాబోలు, అనుభవజ్ఞులు ప్రేమగుడ్డిది అంటారు. గన్‌కి ఆ అమ్మాయి పేరు తప్ప కుటుంబం గురించి ఏవీ తెలియదు. సోదరబుద్ధి తక్కువ గాడిదగా వాడిని నేను అర్థం చేసుకోగలను. వాడికి అమ్మాయి పేరేనా తెలుసు. నాకు పెళ్ళయ్యేదాకా మా ఆవిడ అసలు పేరు తెలియదు.

'సుబ్బులు మొగుడే ' అంది మా పెళ్ళిలో ఓ ముసిలావిడ నన్ను చూపిస్తూ.
నేను అదిరిపడ్డాను.
'సుబ్బులు మొగుణ్ణి కాను, సీతాలు మొగుణ్ణికాను - శ్రీలక్ష్మి మొగుణ్ణి'
'సుబ్బులంటే శ్రీలక్ష్మి అంటాడేవిటే?' - ముసిలావిడకి డౌటొచ్చి మరో ముసిలావిడని కన్సల్టు చేసింది.
'ఇద్దరు పెళ్ళాలు కాబోలు' అంది ఆవిడ - నవలలు రాస్తుందో, టీవీ సీరియల్స్ చూస్తుందో తెలియదు.
క్షణంలో ఈ వార్త చిలవలు పలవలుగా పెళ్ళి పందిరి కింద పాకింది.
'సుబ్బులు నీ పెళ్ళాం కాదా?' - మావగారు ఉగ్ర నరసింహులై గర్జించారు.
'కాదు'
'అయితే, దీన్నేవంటావు?' - మా ఆవిడని చూపిస్తూ అడిగారు.
'శ్రీలక్ష్మి అంటాను'
'వి.వి.యస్.లక్ష్మి. - యస్ లక్ష్మి అంటే సుబ్బ లక్ష్మి'
'యస్ లక్ష్మి అంటే శ్రీలక్ష్మి'
'కాదు, సుబ్బలక్ష్మి'
'కాదు, శ్రీలక్ష్మి'
'....సుబ్బలక్ష్మి'
'...శ్రీలక్ష్మి'
మా వాదన అలా కొనసాగుతుండగా, 'సుబ్బలక్ష్మి పాతగా ఉందని మాడ్రన్ గా శ్రీలక్ష్మి అని కాలేజీలో ఫ్రెండ్స్ పేరుపెట్టారు' అని సస్పెన్సు విడదీసింది వీర వెంకట సుబ్బలక్ష్మి ఉరఫ్ శ్రీలక్ష్మి.
'నీ విడ్డూరం బంగారం గానూ. రేప్పొద్దున్న మొగుడు పాతబడిపోయాడని స్టీలు గిన్నెలకి వేసేస్తావుటే ' అంటూ బుగ్గలు నొక్కుకున్నారు ఓల్డు ముత్తయిదువులు.
ప్రేమలో ఇలాంటి విడ్డూరాలు, ఇంతకంటే ఘోరాలూ జరుగుతున్నప్పుడు, మా గన్నుకి మాలతి తప్ప ప్రపంచంలో ఏదీ కనిపించకపోవడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. చిన్న సవరణ - మాలతి తప్ప అన్నాను కదూ, తప్పు-మాలతితో పాటు వాడి జీవితంలో ప్రవేశించి వాడి నాశనానికి కారణభూతమైన మరో భూతం ఉంది. మళ్ళీ గన్ కథలోకి వస్తున్నాను.
'ఇప్పుడు అర్జెంటుగా ఏదైనా ఉద్యోగం చూసుకోవాలి' అన్నాడు గన్ స్వప్నలోకం లోంచి భూమి మీదకు దిగుతూ.
కెప్సీ ఫుడ్స్ కంపెనీ ఇండియాలో బిజినెస్ మొదలు పెడుతోందట. వాళ్ళకి స్మార్ట్ , ఇంటెలిజెంట్, చీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ కావాలిట.... అన్నాను పేపరులో ప్రకటన చూపిస్తూ.
కెప్సీ ఫిలాసఫీ వేరు. వాళ్ళకి వయసు మళ్ళిన, ఎముకలు కుళ్ళిన ముసిలాళ్ళు అక్కర్లేదు. నవతరం, యువతరం, పెప్సీ తరం కావాలి. ఈ ముడి వజ్రాలని వాళ్ళు వాళ్ళకి కావలసిన విధంగా సానబెడతారు.
మావాడు స్మార్ట్, ఇంటెలిజెంట్, డేషింగ్, డైనమిక్ - తెలుగులో చెప్పాలంటే కత్తి. మౌర్యా షెరాటాన్‌లో మూడు రోజులు ఏకధాటి ఇంటర్వ్యూ తర్వాత ఇండియాలో తాను చెయ్యబోయే యుద్ధాలకి కెప్సీ ఈ కత్తిని ఎన్నిక చేసింది. సంవత్సరానికి ఆరు లక్షల జీతం, ఇల్లు, కారు - అమెరికాలో మూడు నెలల ట్రెయినింగ్.

'మాలతికి చెప్పావా?'

'లేదు, నువ్వూ చెప్పొద్దు. ఆ సీతారామా కాఫీ పొడువాయన....'

'ఆయనెవరు?'

'మా మావగారు'

'ఆయనకి కాఫీ హోటలుందన్నావు కదా....'

'కాఫీ హోటలుండనీ, కాఫీ పొడుం అమ్ముకోనీ, నాకెందుకు? యం.బీ.యే అంటే తోకట....' - గన్‌ని ఆయన మాటలు ములుకుల్లా బాధిస్తున్నాయి కాబోలు - 'తోకంటే ఏవిటో అనుకుంటున్నాడు. తోకతో ఆంజనేయులు లంకని కాల్చేశాడు. తెలుసా?' అంటూ తోక మహత్యం వివరించి, 'మాలతికి చెప్పొద్దు. సీక్రెట్ గా ఉంచి సర్‌ప్రైజ్ చేద్దాం. నన్ను సెలెక్ట్ చేశారంటే, ఇదంతా నా ప్రయోజకత్వం కాదు. మాలతిని చూసిన వేళావిశేషం' అన్నాడు వాడు డ్రీమీగా ఆకాశంలోకి చూస్తూ.

మూడు నెలల ట్రెయినింగులోనూ వాడు అమెరికా, లాటిన్ అమెరికా, యూరోప్ అంతా తిరిగి కెప్సీ ఎలా వ్యాపారం చేస్తుందో స్టడీ చేశాడు.

'మైగాడ్! లాటిన్ అమెరికాలో కెప్సీ పళ్ళతోటలు వందలూ, వేల ఎకరాలుంటాయి. అది కంపెనీ కాదు. గవర్నమెంట్లకి గవర్నమెంటు - సూపర్ గవర్నమెంటు' అన్నాడు ట్రెయినింగు విశేషాలు చెబుతూ.

'ఇంతకీ నువ్వేం చెయ్యబోతున్నావు?'

'అప్పడాలు....'

'అప్పడాలా?' అన్నాను నేను తెల్లబోయి.

'అప్పడాలు' అన్నాడు గన్ కూల్‌గా.

'మూడు నెలల సాము చేసి, మూలనున్న ముసలమ్మని కొట్టినట్టు....మూడు నెలలు అమెరికాలో ట్రెయినింగయి...అప్పడాలా?'

'అప్పడాలా అని అలా దాకలా నోరు తెరవకు. అప్పడాలు టో-హోల్డ్ - కాలి బొటనవేలు ఆన్చడం మాత్రమే. ఒకసారి బ్రాండ్ పేరు పాపులరయిన తర్వాత ఒడియాలు, ఉప్పు, పప్పు, ఊరగాయలు - అన్నింటిలోకి పెద్ద ఎత్తున దిగుతుంది కెప్సీ....'

మావాడు మార్కెట్ సర్వే చేశాడట. ఇండియాలో అప్పడాల వ్యాపారం అయిదు కోట్ల దాకా టర్నోవరుంది. మరో నాలుగైదు కోట్లు విదేశాలకు ఎగుమతి అవుతుంది. పావలా పెట్టుబడి పెడితే పది రూపాయల లాభం. ప్రస్తుతం ఒకే ఒక బ్రాండు అప్పడాల రాజు గారి 'శ్రీగణేష్', పెద్ద ఎత్తున నడుస్తోంది. కొద్దో గొప్పో ఎగుమతిలో కూడా ఉంది. దాన్ని దెబ్బ తీశావంటే అప్పడాల వ్యాపారంలో కెప్సీ మానాపలీ ఉంటుంది.

మావాడి ఈ ప్రపోజల్ విని కెప్సీ దొరగారు భుజంతట్టి, 'ఎంత ఖర్చయినా ఫరవా లేదు. మనం గెలవాలి, గో ఎహెడ్' అని మెచ్చుకున్నారు.

నెహ్రూప్లేస్‌లో హెడ్డాఫీసు, శ్రీకాకుళం జిల్లాలో ఓ కుగ్రామంలో పదిహేను మంది వర్కర్లతో అధునాతన ఆటోమేటిక్ అప్పడాల ఫాక్టరీ. రిబ్బను కత్తిరిస్తూ ముఖ్య మంత్రిగారు కెప్సీ మన రాష్ట్రంలో అప్పడాల ఫ్యాక్టరీ పెట్టడం తన ఉదార, సంస్కరణ వాద ఆర్థిక పాలిసీకి ఘనవిజయం అని నొక్కి వక్కాణించి, విదేశీ పెట్టుబడుల ద్వారా రాష్ట్రంలో ఉద్యోగావకాశాలు పెరుగుతున్నందుకు సంతోషించి, అప్పడాల

తయారీలోనూ, డిజైనింగ్‌లోనూ కంప్యూటర్లు విరివిగా ఉపయోగించాలని మనవి చేశారు.

'ఇప్పుడు మనం మన ఎడ్వర్టయిజ్‌మెంట్ కేంపేన్‌కి మాడల్సుని సెలక్టు చెయ్యాలి,' అన్నాడు గన్ ఓ ఫొటో అల్బం ఇస్తూ.

ఫొటోలలో సుందరీమణులకి ఒంటి మీద జేబు రుమాలంత గుడ్డ ముక్క తప్ప ఏవీ లేదు. ఆ గుడ్డ ముక్క బరువు కూడా ఓపలేనట్టు అష్ట వంకర్లు తిరిగి పోయారు వాళ్ళు .

'అప్పడాలకి, ఈ అర్ధ నగ్న సుందరీమణులకీ సంబంధం ఏమిటి?'

'అర్ధ నగ్న సుందరీమణులకి, కూల్ డ్రింకుకీ సంబంధం ఏవిటి?' - ఎదురు ప్రశ్న వేసి తనే సమాధానం చెప్పాడు గన్ - 'సంబంధం ఏవీ లేదు. ప్రకటనలో అందమైన అమ్మాయి బొమ్మ సెక్సీగా కనిపించగానే, ఆహా అని నోరు తెరిచి చూసి, ఆ తర్వాత అది కూల్ డ్రింకా, షాంపూయా, అప్పడాలా అని చూస్తాడు ఎవడైనా. అదే నీ మొహం, నా మొహం అయితే కూల్ డ్రింక్ కోసం వచ్చిన వాడు జీవితం మీద విరక్తి పుట్టి, మంచి నీళ్ళు కూడా మానేసి ప్రాణ త్యాగం చేస్తాడు. అదీ ఎడ్వర్టయిజ్ మెంట్ రహస్యం.'

ఎడ్వర్టయిజ్‌మెంటు గొప్పదనం నాకూ తెలుసు. ఆడో, మగో తెలియని వాణ్ణి చూసి, ఆడా, మగా, ఇద్దరూ గుండెలు బాదుకుని మూర్ఛపోవడం నేనూ చూశాను. వాడికి ఓ పది ఫొటోలు ఇచ్చి, 'మిగిలిన ఫొటోలు ఉంచు. కొంచెం వివరంగా స్టడీ చెయ్యాలి,' అన్నాను డ్రాయరులోకి తోస్తూ.

త్వరలోనే కప్పడాల ఎడ్వర్టయిజ్‌మెంట్ మొదలైంది.

'అమ్మా! అప్పడం వెయ్యి....' - ఉదయమే టీవీలో మొదలవుతుంది.

'ఊహూ.... అప్పడం అనకూడదు, కప్పడం అనాలి'

'ఎందుకు?'

'ఎందుకంటే కెప్సీ వారి కప్పడాలు వట్టి అప్పడాలు కావు. వాటిలో మన ఆరోగ్యానికి, పోషణకూ అవసరమైన ఇరవైతొమ్మిది విటమిన్లు, ముప్ఫయ్యారు మినరల్సు ఉన్నాయి.....'

కప్పడాలు తినేసి ఆ కుర్రాడు క్రికెట్‌లో ఫస్టు వస్తాడు. స్కూల్లో చదువులో ఫస్టు వస్తాడు.

'మమ్మీ ....థాంక్స్' అంటాడు, మూడడుగుల వెండి కప్పు అందిస్తూ.

'నాకు కాదు....దీనికి ' అంటూ కప్పడాల పేకెట్ క్లోజప్ లో చూపిస్తుంది తల్లి.

ఆ తర్వాత రబ్బరు బొమ్మలాంటి తల్లి, దున్నపోతులాంటి తండ్రి, ఫుట్‌బాల్ లాంటి కుర్రాడు నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ ఫ్రేమ్‌లో కనిపిస్తారు. 'తెలివైన పెళ్ళాలు/ తల్లులు తమ మొగుళ్ళకి/పిల్లలకి కప్పడాలే ఎంచుకుంటారు' అని వినిపిస్తుంది.

దీనికి కాంట్రాస్టుగా మరో ఎడ్వర్టయిజ్‌మెంట్....

కుర్రాడు తీవ్ర జ్వరంతో మగతగా పడి ఉంటాడు. థర్మామీటరులో పాదరసం జంయిన పరిగెడుతుంది. డాక్టర్ పెదవి విరిచి, నిట్టూర్చి, బేగ్ తీసుకు వెళ్ళి పోతుంటే, 'డాక్టర్...బాబుకేమైంది?' అంటూ తల్లి ఆత్రంగా అడుగుతుంది.

'ఫుడ్ పాయిజనింగ్ అయింది. కుర్రాడు ఏం తిన్నాడు' అని అడుగుతుంటే, శ్రీ. గణేష్ అప్పడాల పేకెట్ టేబుల్ మీద అస్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

'కొంపతీసి....'

'అవును డాక్టర్...సాంబారులో అప్పడాలు....'

'చేతితో చేసిన అప్పడాలలో అనేక రకాలైన హానికారక క్రిములుంటాయి. కలరా, టీబీ, టైఫాయిడ్, కేన్సర్ లాంటి భయంకరమైన వ్యాధులు కలుగజేస్తాయి. అందుకే తెలివైన తల్లులు మిషిను మీద తయారయ్యే కెప్సీ వారి కప్పడాలే తమ పిల్లలకి ఎంచుకుంటారు' అని డాక్టర్ లెక్చరిస్తుండగా, థర్మామీటరు ఠప్పున పేలిపోతుంది, దీపం ఆరిపోతుంది, కుర్రాడు మెడవాల్చేస్తాడు, తల్లి గొల్లుమంటుంది. డాక్టర్ 'కెప్సీ వారి కప్పడాలు తింటే ఈ కుర్రాడి ప్రాణాలు నిలిచేవి' అని కళ్ల జోడు తీసి క్లోజప్ లో ఏడుస్తాడు.

అలా ప్రారంభమైన కప్పడాల ప్రచారం త్వరలోనే జోరు అందుకుంది. ఇండియా, టింబక్టూ క్రికెట్ మేచ్ స్పాన్సర్ చేసింది కెప్సీ.

ఓవర్కీ, ఓవర్ కీ మధ్య, 'ఛలో అజార్, కప్పడం ఖాయేంగే' అంటూ సచిన్, 'చలో సచిన్ 'అంటూ అజారుద్దీన్ - ఇద్దరూ వంద ఓవర్లలోనూ వందసార్లు బేట్లు విసిరేసి కప్పడాల మీద కెగబడతారు. (మేచ్ అయ్యేటప్పటికి కప్పడాల సెంచరీలు కొట్టి అజారుద్దీన్ రెండు పరుగులతోనూ, సచిన్ టీమ్లో అత్యధిక పరుగులు - తొమ్మిది పరుగులు తీసి ఔటయ్యారు)

క్రికెట్ పోటీలే కాదు, అందాల పోటీలే కాదు....

స్టాకిస్టులకి కార్లూ, మోటారు సైకిళ్లూ, బహుమతులు...

లక్కీ విజేతలకి కిలోల బంగారం, డిస్నీ యాత్ర, సినిమా స్టార్లతో ఇంటర్వ్యూలు, డిన్నర్లూ...

స్కూల్లో పిల్లలకి ఉచితంగా కప్పడాల పాకెట్లతో పాటు మెడోనా, మైఖేల్ జాక్సన్ల ఫొటోలు....రేపర్లకి బదులు అర్ధనగ్న సుందరీమణుల చిత్రాలు....

అది వట్టి ప్రచారం కాదు, మనుషుల్ని కాగితమ్ముక్కల్లా గాలిలోకి విసిరేసే సుడిగాలి. అడ్డం వచ్చిన దాన్నల్లా ముంచేసే ఉప్పెన... టైఫూన్...టార్నడో.... హరికేన్ ...అప్పడాల భోక్తలకు ఊపిరి పీల్చుకునే వ్యవధి లేకుండా, నిలిచి ఆలోచించే అవకాశం ఇవ్వకుండా....టీవీ, రేడియో, సినిమా, పత్రికల్లో..... ఇరవై నాలుగు గంటలూ ప్రకటనల హోరు....

ఏ...ఫర్ ఏపిల్

బి.......ఫర్ బాల్.

కె.....ఫర్ కప్పడం.... నర్సరీ పిల్లలు పాడసాగారు.

ఏడాది తిరిగేటప్పటికి తెలుగు భాషలో అప్పడం పదం మాయమై కప్పడం చేరింది.

ఈ ప్రచార యుద్ధం ఇలా కొనసాగుతుండగా, హిందూ దేవుళ్ళని అప్పడాలు అమ్ముకోడానికి ఉపయోగించి అవమానిస్తున్నారనీ, వెంటనే శ్రీ గణేష్ బ్రాండుని ఆపు చెయ్యాలనీ మహారాష్ట్ర నుంచి ఓ శాస్త్రి గారు కోర్టులో కేసు వేశారు. గణేష్ బొమ్మా, పేరూ వాడకూడదని హైకోర్టు స్టే ఇచ్చింది. అప్పడాల రాజు గారు అతి కష్టం మీద స్టే వెకేట్ చేయించారు. ఈ లోగా కేరళలో అప్పడాల ఫుడ్ పాయిజనింగ్ కేసు.... ఆకేసు చూపించి అన్ని దేశాలూ ఇండియా నుంచి అప్పడాల దిగుమతులు నిషేధించాయి. దీనంతటికి వెనకాల కెప్సీ హాండుందని వేరే చెప్పక్కర్లేదు.

హిట్లర్ పోలెండు మీద బ్లిట్జ్ క్రీగ్ చేసినట్టు, కెప్సీ అప్పడాల రాజుగారి మీద మెరుపు దాడి చేసేటప్పటికి ఆయనకేం పాలుపోలేదు. అసలు యుద్ధం ఎలా ప్రారంభమైనదీ, ఎలా జరుగుతున్నదీ ఆయనకు అంతు చిక్కలేదు. ఆయన కెప్సీ దెబ్బతో అదిరి ప్రచార రంగంలోకి దిగారు కానీ, సముద్రాల హోరులో కూనిరాగంలా ఆ గొంతుక ఎవరికీ వినిపించలేదు. ఆ ఖర్చులు తట్టుకోలేక కాబోలు - చివరికి అదీ ఆగిపోయింది.

యుద్ధం ఎంత హఠాత్తుగా ఆరంభమయిందో అంత హఠాత్తుగానూ ముగిసింది. అప్పడాల అమ్మకాలు పడిపోవడంతో శ్రీగణేష్ తెల్ల జెండా ఎత్తేసింది. అప్పడాల రాజుగారు మొహం చూపించలేక తన తరపున సంప్రదింపులు జరపడానికి వకీలు నటరాజన్ అయ్యర్ గారిని ఢిల్లీ పంపారు. కెప్సీ సుప్రసిద్ధ న్యాయవాది టోపీవాలాని తమ వకీలుగా నియమించింది. ఆయన గంటకు యాభైవేలు తీసుకునే టాప్‌క్లాస్ లాయరు. నటరాజన్ అయ్యరు గారు ఆయన ముందు నిలబడ్డానికే భయపడ్డారు.

కెప్సీ విధించిన షరతులన్నీ అంగీకరించి, అప్పడాల రాజుగారు కెప్సీ దొరగారి కాళ్ళ ముందు తన కిరీటం పెట్టి, ఆయన దయతో ఇచ్చిన భరణం తీసుకుని రాజ్యం అప్పజెప్పేశారు. శ్రీగణేష్ బ్రాండు మూతబడింది. మొదటి సంవత్సరం అయిదు కోట్లు నష్టం వచ్చింది కెప్సీ కంపెనీకి. అయితేనేం? అప్పడాల మార్కెట్లో ఎనభైశాతం కప్పడాల పరమై పోయింది. కెప్సీ బ్రాండు పేరు ప్రతీ నోటా నానుతోంది. 'శహబాష్' అనీ గన్ భుజం తట్టి జీతం రెట్టింపు చేశారు. మొదట మార్కెట్ గుప్పెట్లోకి తెచ్చుకోవాలి. లాభాలు అవే వస్తాయని కెప్సీకి తెలుసు.

ఈ అప్పడాల యుద్ధంలో ఎంత మునిగిపోయినా, గన్ మాలతిని మరిచిపోలేదు. కలవడం వీలు పడకపోయినా, అప్పుడప్పుడు మాలతితో ఫోనులో మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు.

గడువు ముగుస్తోండగా ఓ రోజు మాలతి దగ్గర నుంచి ఫోన్ వచ్చింది - 'నాన్నగారి ఆరోగ్యం బాగోడం లేదు. నువ్వు ఒకసారి వస్తే మంచిదేమో' అంది దిగులుగా.

ఈ విషయం నాకు చెప్పి, 'ఈ మధ్య నాలుగైదు నెలల నుంచి మాలతి దిగులుగా ఉన్నట్టు అనిపిస్తోంది. ఎంత అడిగినా కారణం చెప్పలేదు. బహుశా ఇందుకేమో. మనం వెళ్ళాలి' అన్నాడు గన్ ఆందోళనగా.

'మనం?'

'నువ్వూ, నేనూ - నీకంటే ఆప్తులెవరున్నారు, పెళ్ళి విషయం మాట్లాడటానికి.'

'పెళ్ళి విషయం మాట్లాడటానికి ఇది రాంగ్ టైమేమో?'

'రాంగ్ టైమ్ ఏమిటి? రైట్ టైమే. ఆయన పోతే ఎవరితో మాట్లాడతాం?' - మా వాడు అంతా లాజికల్‌గా ఆలోచిస్తాడు.

'సరే, పద'

మాలతి వాళ్ళ ఇల్లు పాతకాలం బంగ్లా. ముందు విశాలమైన ఆవరణ అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది.

మేం లోపలికి వెళ్ళ బోతుంటే లోపలినుంచి డాక్టరుగారు, ఆయన పెట్టె పట్టుకుని ఒక నౌకరు, అతవి వెనకాల మాలతి వచ్చారు.

'వచ్చావా?' అంది మాలతి గన్‌ని చూసి. ఆ అమ్మాయి మొహంలో ఉత్సాహం లేదు. కొండంత బరువు మోస్తున్న దానిలా కృంగిపోయి ఉంది.

'ఎలా ఉంది నాన్నగారికి?'

'బీపీ ఎక్కువగా ఉంది. పద, మేడమీద గదిలో ఉన్నారు'

మేడ మీద గదిలో పాత కాలపు పందిరి మంచం మీద పడుకుని ఉన్నారు ఆయన. మంచం వెనకాల, గాంధీ గారు రాట్నం వడుకుతున్న నిలువెత్తు పెయింటింగ్ గోడకి వేళ్ళాడుతోంది. దగ్గరకు వెళ్ళి, మెల్లిగా లేపి, చెవిలో ఏదో చెప్పింది మాలతి.

'నల్లగా నిగనిగలాడుతూ చీంబోతులా ఉండేవాడు. ఎలా చిక్కిపోయాడో' అన్నాడు గన్ దిగులుగా.

'ష్.. ఇలాంటి సమయాల్లో అలాంటి భాష వాడకూడదు.''

'నిజం మొదట చూసినప్పుడు...'

'...ష్...'

ఆయన గన్ ని దగ్గరకు రమ్మన్నట్లు చెయ్యి ఊపారు. వాడు వెళ్ళి ఆయన పక్కన కూర్చున్నాడు. ఆయన వాడి చెయ్యి తన చేతిలోకి తీసుకుంటూ, 'చూడు నాయనా! ఈ ఇల్లూ, నౌకర్లూ చాకర్లూ చూసి నువ్వు నాకేదో బాగా ఆస్తి ఉందనుకోవచ్చు. ఒకప్పుడుండేది. సిరి వచ్చినప్పుడు కొబ్బరి కాయలో నీళ్ళలా వస్తుందంటారు. అలాగే వచ్చింది. కరిమింగిన వెలగపండులా చూస్తుండగానే అలాగే హరించుకుపోయింది. ఇల్లు కూడా తాకట్టులో ఉంది. ఉన్న ఒక్క కూతురి పెళ్ళీ వైభవంగా చేద్దామనుకున్నాను. కానీ..... ' - ఆయన గొంతు మూగబోయింది. మాలతి కళ్ళు తుడుచుకుంది -'....నేనెప్పుడూ తెలిసి ఎవర్నీ మోసం చెయ్యలేదు. అసత్యం చెప్పలేదు. ఇప్పుడు నీకూ అసత్యం చెప్ప లేను. నేను.....నేను.... ఈ రోజు ఏవీ లేనివాణ్ణి....'

అందరి కళ్ళూ చెమ్మగిల్లాయి.

'మాలతిని నేను పెళ్ళాడుతానన్నప్పుడు మీ ఆస్తి పాస్తుల గురించి ఆలోచించ లేదు. ఇప్పుడూ ఆలోచించడం లేదు. నాకు కావలసింది మాలతి, ఆస్తి కాదు. దేవుడి దయవల్ల నాకే లోటూ లేదు. నేను.....'

మావగారు అల్లుడి మాటకు అడ్డు వస్తూ, ' అంతకన్నా ఏం కావాలి? నా కూతురు అదృష్ట వంతురాలు,' అన్నారు ఆనందంగా. మాలతి ఆరాధనగా చూసింది.

అంతా తేలిగ్గా నిట్టూర్చారు.

కథ సుఖాంతం కాబోతోంది.

'సార్! వడ్డిస్తునా?' అన్నాడు అయ్యరు హుషారుగా.

'పదండి, ఇవాళ అంతా కలిసే భోంచేద్దాం' అన్నారు మావగారు లేస్తూ.

'మీరిక్కడే భోంచేయ్యండి. కదలొద్దు' అని అల్లుడు అభిమానంతో ఎంత వారిస్తున్నా వినక ఆయన కూడా మెట్లు దిగి డైనింగ్ హాల్లోకి నడిచి వచ్చారు.

'నాకు బుధవారం - ఇవాళ నేను భోం చేయ్యను' అన్నాను నేను.

'అదేవిటి? శుక్రవారాలు, శనివారాలు విన్నాను కానీ, బుధవారం భోం చెయ్యకపోవడవేవిటి' అన్నారు మావగారు.

బుధవారం నా పెళ్ళయిన రోజు. ప్రతీ బుధవారం భోంచెయ్యను. మళ్ళీ

జన్మలోనైనా బుద్ధి రావాలని వ్రతం ఉంటాను. అదంతా ఆయనకి చెప్పడం ఇష్టం లేక, 'అదో సెంటిమెంటు' అన్నాను.

'తవరికి ఇడ్లీ తెస్తునా? ' అన్నాడు అయ్యారు.

'తీసుకురా, సాంబారొద్దు. సెనగపిండి చట్నీ తీసుకురా'

అయ్యారు వడ్డించే ప్రయత్నంలో లోపలికి వెళ్ళాడు. మామా అల్లుళ్ళిద్దరూ నన్ను మరిచిపోయి కబుర్లు చెప్పుకుంటుంటే, సిగరెట్ కాల్చుకోవాలన్న నెపంతో డైనింగ్ హాల్లోంచి ముందు హాలులోకి వచ్చి, సిగరెట్ అంటిస్తుంటే, 'బాబుగారి మొహంలో సాన్నాళ్ళ తర్వాత నవ్వు చూశాను.' అన్న మాటలు వినిపించి వెనక్కు తిరిగాను.

పాత సినిమాల్లో జమీందారుగారి నౌకరు పాత్రలో ఏ పెరుమాళ్ళు గారినో మీరు చూసే ఉంటారు. విశ్వాస పాత్రుడైన పెరుమాళ్ళు గారికి ఇల్లూవాకిలీ, పెళ్ళాం పిల్లలూ, కష్టాలు, సుఖాలూ ఉంటాయో, ఉండవో తెలియదు కానీ, జమీందారు గారింట్లో ఎవరికి ఏ కష్టం వచ్చినా, సుఖం వచ్చినా, రాత్రీ పగలూ, పైటవలుతో కళ్ళొత్తుకుంటోనే ఉంటాడు.

అలా పై టవలుతో ఆనంద బాష్పాలు ఒత్తుకుంటున్న అతని భుజం మీద చెయ్యేసి, 'ఏవిటి పెరుమాళ్ళూ ' అన్నాను.

'బాబుగారికి నా పేరెలా తెలుసు? '

'ఊహించానులే కానీ, అయ్యగారికేం అనారోగ్యం ?'

'మనోవ్యాది బాబూ. రాయిలాంటోడు. ఆయనకి రోగవేంటి? రాత్రీ పగలూ మరలా తిరిగేవాడు. ఆయన పేరు సెప్పుకుని అయిదారు వేలమంది కూడు తింటుం డేవోరు. ఆయన కూలిపోయాడు. ఆళ్ళ నోట్లో మన్నడ్డాది' - పెరుమాళ్ళు కళ్ళొత్తు కున్నాడు.

'ఏవైంది పెరుమాళ్ళూ?'

'ఏవైందంటే ఏం జెప్పేది బాబూ! ఎదవ లోకం. ఎదవ మనుషులు. థూ....' అని ఉమ్మేసి, 'దరమ ప్రబువులు' అన్నాడు అయ్యగారు గుర్తుకొచ్చి కళ్ళొత్తుకుంటూ.

'ధర్మాత్ములకి అన్యాయం చేసే దుర్మార్గులెవరుంటారు పెరుమాళ్ళూ?'

'దరమరాజుకి దుర్యోదనుడు లేడా? రావుడికి రావణాసురుడు లేడా? అక్కడ సివరికి దర్మం గెలిసింది. ఇక్కడ అదర్మం గెలిసింది. అదీ తేడా.'

'పెరుమాళ్ళూ ....'

'బాబూ ....'

'ముసుగులో గుద్దులాట మాని అసలు విషయం సూటిగా కుండ బద్దలు కొట్టి నట్టు చెప్పు' - పెరుమాళ్ళు రెండు చేతులూ పట్టుకున్నాను.

పెరుమాళ్ళు ఆగిపోయాడు - 'తవరలా సేతులట్టుకుంటే నా నోరు పెగల్దు'

'చేతులొదిలేస్తా కానీ, మాట్లాడ్డం మానకు'

పెరుమాళ్ళు చెప్పేది వింటుంటే కుండ పగిలినట్టు కాదు, బాంబు పేలినట్టయింది. 'అయ్యో' అని మూలిగి ఎగిరి గంతేశాను.

'ఏంటి బాబూ? తేలు కుట్టినట్టు అలా తెంయిమంతన్నారు? '

'ఒక తేలు కాదు, అరడజను తేళ్ళూ, డజను మండ్రగబ్బలూ.... ' అంటూ డైనింగ్ హాల్లోకి పరిగెట్టాను.

నేను అడుగు పెట్టేసరికి డైనింగ్ హాల్ నవ్వులతో కళకళలాడుతోంది.

మావగారు, పక్కన మాలతి, ఎదురుగా గన్ - గన్ ఏదో జోక్ పేల్చినట్టున్నాడు. వాళ్ళు పగలబడి నవ్వుతున్నారు.

దీన్నే కాబోలు వేదాంతులు 'క్షణికానందం' అంటారు. ఆకాశంలోకి తేలిపోతున్న ఈ ఆనందపు బుడగను సూదిపుచ్చుకు గుచ్చేసి ఠప్పున పేల్చెయ్యడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు దేవుడు. ఆయన లీలలు తెలుసుకోవడం ఎవరి తరం?

నేను డైనింగ్‌హాల్లోకి అడుగుపెడుతుంటే, మరో పక్కనుంచి వెండి బకెట్టుతో సాంబారు తీసుకొస్తూ అయ్యరు, అతని పక్కనే పెద్ద పళ్ళెంలో అప్పడాలతో బాలమురుగన్ లాంటి బుల్లి ఆయ్యరు ప్రత్యక్షమయ్యారు.

ఎర్రగుడ్డ చూసి ఆంబోతు బెదిరినట్టు, అప్పడాల పళ్ళెం చూస్తూనే గన్ అదిరిపడ్డాడు, - 'అప్పడాలా?'

'అప్పడాలు -ఏం?' అన్నారు మావగారు అల్లుడి బాధ అర్థం కాక.

'మీరు ... మీరు అప్పడాలు తింటారా - ' మావగారి అనారోగ్య రహస్యం బోధపడి విచారంగా తలూపాడు గన్ - 'అప్పడాలు తింటే కలరా, టైఫాయిడ్, జాండీస్ , కేన్సర్ ఎయిడ్స్....'

'ఎయిడ్స్?'

'ఎయిడ్స్ కూడా ... అంచేతే తెలివైన తల్లులు/ పెళ్ళాలు తమ పిల్లలకి/ మొగుళ్ళకి కెప్సీ వారి కప్పడాలే ఎంచుకుంటారు' మాలతి కేసి నవ్వుతూ చూస్తూ, ప్రకటన కొంచెం అశువుగా పొడిగించాడు... 'తెలివైన కూతుళ్ళు తండ్రులకి కూడా....'

మాలతి మొహం చిట్లించింది - 'ఎవరు చెప్పారు నీకు?'

'ఒకళ్ళు చెప్పేదేమిటి? మేమే అందరికీ చెబుతాం. మాలతీ, నాగురించి ఇంతవరకూ చెప్పలేదు కదూ. సర్‌ప్రైజ్ చేద్దావని సస్పెన్స్‌లో ఉంచాను. కెప్సీ ఇండియాకి నేను చీఫ్‌ని...'

'గ....న్....' - నేను కంగారుగా వాడికి అడ్డుపడ్డాను.

గన్ నా మాట వినిపించుకునే స్థితిలో లేడు. ఎన్నాళ్ళనుంచో అణచి పెట్టిన ఉత్సాహం సోడా బుడ్డిలోంచి సోడా తన్నుకొచ్చినట్టు తన్నుకొస్తోంది.

'ష్ ' అని నా నోరు మూసి, మాలతి కేసి తిరిగి, 'మాలతీ, కెప్సీ గురించి నీకు తెలుసా! కెప్సీ దొరగారు చిటికెనవేలు కదిపితే గవర్నమెంట్లు కూలిపోతాయి. రాత్రికి రాత్రి కొత్త గవర్నమెంట్లు లేస్తాయి. అలాంటి కంపెనీకి అప్పడాల రాజులు, ఒడియాల జమీందారులూ ఒక లెక్కా? ఉఫ్‌మని ఊదానంతే..... అప్పడాల రాజుగారి టోపీరం ఠప్పున లేచిపోయింది. .... ఫినిష్...హ్హా...హ్హా....హ్హా.....'

అల్లుడు అలా మాట్లాడుతుంటే మావగారికి బీపీ రెండొందలకి పెరిగింది కాబోలు. ఆవేశంతో నోరు పెగలక మలేరియా జ్వరం వచ్చినవాడిలా కుర్చీతో సహా గజగజ వణకసాగారు. అలా వణకి, వణకి, చివరకు తనను తాను అదుపులోకి తెచ్చుకుని గర్జించారు - 'మీర్ జాఫర్....'

గన్ ది మన హైటెక్ ముఖ్యమంత్రి గారి పాలిసీ. చరిత్ర, సాహిత్యం లాంటివి శుద్ధ వేస్టనీ, అవి చదవడం వల్ల నష్టమే కాని లాభం లేదనీ వాడి నమ్మకం. ఈస్టిండియా కంపెనీ ఇండియాని మింగేయడంలో మీర్ జాఫర్ పాత్ర గురించి వాడు వినలేదు.

'మీర్ జాఫర్?' అన్నాడు మావగారి కేసి తిరిగి అర్థంకాక.

'జయచంద్'

'జయచంద్?'

గన్ చెవిలో మెల్లగా చెప్పాను - 'జయచంద్....సంయుక్త తండ్రి...పృథ్వీరాజ్ మావగారు.....'

'అయితే, ఆయన జయచంద్, నేను పృథ్వీరాజ్ అవ్వాలి కదా....' - గన్‌కి చిన్నప్పుడు చదివిన కథ గుర్తుకొచ్చినట్టుంది-. '..... ఇప్పుడు నేను సంయుక్తని గుర్రమెక్కించుకు పారిపోవాలా?'

సంయుక్త పృథ్వీరాజ్‌తో లేచిపోవడానికి సిద్ధంగా లేదు. కాలుతున్న కాగడాలా లేచి నిలబడి బాంబు పేలినట్టు పేలింది.- 'గెటౌట్....'

మాలతి అలా అనగానే గన్ స్టన్నయిపోయి పిచ్చిచూపులు చూడసాగాడు.

ఒక పక్క అయ్యరుగారు వేడి వేడి సాంబారు నెత్తి మీద ఒంపెయ్యడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. మరో పక్క బుల్లి అయ్యరు అప్పడాల పళ్ళెం విష్ణుచక్రంలా గిరగిర తిప్పు తున్నాడు. శత్రు కదలికల్ని ఓరకంట గమనిస్తున్న నేను, భుజం మీద బుసకొడుతున్నట్టు వెచ్చగా గాలి తగిలితే, ఉలిక్కి పడి వెనక్కు తిరిగాను.

'బాబూ, నాకు కోపం వస్తే మనిసిని కాను. మర్యాదగా ఎల్లిపోండి....'

పెరుమాళ్ళు ఛెస్టు పొంగించి ఆవేశంతో రొప్పుతున్నాడు. అతని పక్కన తోటమాలి గునపంతోనూ, పనిమనిషి చీపురుతోనూ నిలబడి ఉన్నారు. క్షణంలో చుట్టు పక్కల ఆడాళ్ళు నలుగురైదుగురు అప్పడాల కర్రలు, గరిటెలు, చేటలు - ఏ ఆయుధం దొరికితే ఆ ఆయుధం తీసుకు వచ్చేశారు.

మరింక ఆలస్యం చెయ్యకుండా, నమస్కార బాణాలు వదులుతూ, శత్రు సైన్యం మధ్యనుంచి గన్‌ని కారు దగ్గరకి ఈడ్చుకొచ్చాను. అప్పటికి తేరుకున్నాడు వాడు- 'ఏమైంది? నేనేమైనా తప్పు మాట్లాడానా? వాళ్ళకి పిచ్చెక్కిందా?'

'ఏమైతేనేం? మాలతిని మర్చిపో'

'మర్చిపోనా? చంద్రబింబం లాంటి, కప్పడం లాంటి ఆ ముఖం మర్చిపోనా?' - ఎర్రగా కాలేసిన అట్లకాడతో వాత పెట్టినట్లు కెవ్వుమన్నాడు.

'విధి లిఖితం - మన చేతుల్లో ఏమీ లేదు'

'మాలతి ..నన్ను ...కుక్కని.... తరిమేసినట్లు ... అలా.... తరిమేసిందేవిటి?' - వాడి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

చేదు నిజం వాడికి చెప్పక తప్పదు. మెల్లగా ప్రారంభించాను.

' మీ మావగారికి బట్టల కొట్టో, కాఫీ హోటలో...'

'.....సీతారామా కాఫీ పొడుం కొట్టో.... '

'కాఫీ పొడుం కొట్టో .. ఏదో ఉందన్నావు కదా'

'.... ఆ లుంగీ, ఆ పొట్టా ... ఆ మాటలు....యంబియే అంటే తోకట..... గల్లాపెట్టె దగ్గర చిల్లర లెక్కెట్టుకునేవాడిలా ఆ మొహం చూసి అలా అన్నాను, కానీ ఆయనేం చేస్తాడో నాకు తెలియదు.....'

నేను నిట్టూర్చాను - 'ప్రేయసి వెనకాల ఓ పటాలం ఉంటుందిరా - వాళ్ళ గురించి కూడా ఆలోచించాలిరా అని చిలక్కి చెప్పినట్టు చెప్పాను, విన్నావా?'

'దానికీ , దీనికీ సంబంధం ఏవిటి?'

'దానికీ, దీనికీ సంబంధం ఏవిటంటే.....' - ఎందుకైనా మంచిదని వాటర్ బాటిల్

అందుకున్నాను '... నువ్వు మట్టి కరిపించిన అప్పడాల రాజుగారే నీ మావగారు....'

'అయ్యో' అన్న కేక వెంటనే దబ్బుమని శబ్దం వినిపించింది.

నేను నిట్టూర్చి వాటర్ బాటిల్‌లో నీళ్ళు చల్లసాగాను.

(ఇండియా టుడే, జనవరి 9, 2001)